

ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 35 KATOWICE, DNIA 10 GRUDNIA **1946**

Poz. TREŚĆ Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

581.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 6 września 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wyrobu i obrotu preparatów organoterapeutycznych i witaminowych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 307, z dnia 31 października 1946 r.)

Na podstawie art. 13 ust. (1) ustawy z dnia 15 czerwca 1939 r. o publicznej służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 342) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za preparaty organoterapeutyczne uznaje się środki lecznicze, w których skład wchodzą hormony pochodzenia zwierzęcego lub syntetycznie przygotowane oraz przetwory przygotowywane z organów, wydzielin i wydalin zwierzęcych.

§ 2. Za preparaty witaminowe uznaje się preparaty, w których skład wchodzą witaminy pochodzenia zwierzęcego, roślinnego lub syntetycznie przygotowane.

§ 3. Prowadzenie wytwórni preparatów, wymienionych w §§ 1 i 2, wymaga zezwolenia Ministra Zdrowia. Zezwolenia udziela się po porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Wytwórnie te powinny być prowadzone przez specjalnie wykwalifikowanego farmaceutę co najmniej magistra farmacji zatwierdzonego na tym stanowisku przez Ministra Zdrowia. Kierownikiem działu badań biologicznych może być także lekarz, lekarz weterynarii lub biolog, a kierownikiem działu chemicznego — chemik.

Kierownik wytwórni jest odpowiedzialny za jakość wprowadzonych do obrotu preparatów.

§ 4. Warunki, jakim powinna odpowiadać wytwórnia preparatów organoterapeutycznych i witaminowych, określa Minister Zdrowia przy wydawaniu zezwolenia.

W razie niezastosowania się do tych warunków udzielone zezwolenie może być w każdym czasie cofnięte.

§ 5. Do wyrobu preparatów organoterapeutycznych mogą być używane tylko te organa, które:

a) pochodzą ze zwierząt, uznanych przez lekarza weterynarii za zdrowe i znajdujące się w pełni działalności fizjologicznej;
b) pobrane zostały natychmiast po uboju i niezwłocznie użyte do wyrobu, po uprzednim jednak zbadaniu przez lekarza weterynarii i stwierdzeniu, że nadają się do tego celu.

Pobrane i uznane przez lekarza weterynarii za nadające się do użytku organa powinny być złożone do przeznaczonych do tego celu naczyń, opieczętowane i zaopatrzone w etykietę (szyldziki) z oznaczeniem nazwy rzeźni, dnia uboju, nazwy organu i kolejnego numeru wydanego zaświadczenia.

Stwierdzenie lekarza weterynarii na piśmie, że przeznaczone do wyrobu preparatów organa zwierzęce pochodzą ze zwierząt zdrowych i nadają się do tego celu, winno być przechowywane w wytwórni w ciągu jednego roku wraz z etykietą (szyldzikiem) wziętym z naczynia, w którym organa otrzymano.

Zarówno pobieranie organów, mających służyć do wyrobu preparatów organoterapeutycznych, jak i wyrób tych preparatów, powinny odbywać się w sposób, wyłączający możliwość tworzenia się w nich szkodliwych dla zdrowia substancji i rozmnażania się drobnoustrojów.

§ 6. Wszystkie zakłady wyrobu preparatów organoterapeutycznych i witaminowych obowiązane są prowadzić szczegółowe wykazy ilości wyprodukowanych preparatów, ich rodzajów oraz notować komu, w jakim czasie i w jakich ilościach zostały odstąpione.

§ 7. Preparaty organoterapeutyczne i witaminowe mogą być wprowadzone do obrotu tylko po uprzednim uzyskaniu zezwolenia Ministra Zdrowia. Zezwolenia na wprowadzenie do obrotu preparatów organoterapeutycznych i witaminowych do użytku weterynaryjnego będą wydawane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 8. Celem uzyskania zezwolenia (§ 7) należy złożyć do Ministra Zdrowia za pośrednictwem Państwowego Zakładu Higieny podanie, do którego należy dołączyć:

a) próbki preparatu w ilości dostatecznej do przeprowadzenia badań w takim opakowaniu, w jakim wytwórca zamierza wprowadzić go do obrotu;
b) po trzy egzemplarze wzoru etykiet;
c) opis ogólnych zasad metody, według której preparat jest przygotowany, oraz sposób oznaczenia biologicznego;
d) dokładne wyszczególnienie substancji chemicznych lub roślinnych, nie posiadających działania leczniczego;
e) wyniki badania chemicznego, biologicznego lub klinicznego, zależnie od charakteru preparatu;
f) dowód wniesienia opłaty za analizę.

W podaniu należy wymienić rzeźnie, z których będą otrzymywane organa potrzebne do wyrobu preparatów.

§ 9. Zezwolenia na wprowadzenie do obrotu preparatów organoterapeutycznych i witaminowych mogą być udzielane tym zagranicznym wytwórniom, które posiadają swego przedstawiciela w Polsce, farmaceutę co najmniej magistra farmacji, i jedynie na wprowadzanie takich preparatów, które są dozwolone do obiegu w państwie, w którym są one wytwarzane oraz których wyrób znajduje się pod dostateczną kontrolą fachową.

Przedstawiciel zagranicznej wytwórni jest odpowiedzialny za jakość wprowadzanych do obrotu preparatów na równi z kierownikiem wytwórni krajowej.

§ 10. Preparaty organoterapeutyczne i witaminowe, przyrządzone według metod znanych, mogą być wprowadzone do obrotu wyłącznie pod nazwami właściwymi, wskazującymi pochodzenie i formę preparatu (np. glandulae thyreoidacae siccatae in tabulettis, extractum glicerinatum thymi, acidum ascorbinicum in tabulettis).

§ 11. Na etykietach preparatów organoterapeutycznych i witaminowych środków leczniczych powinny być umieszczone:

a) nazwa preparatu w języku łacińskim oraz w języku polskim;
b) firma wytwórcy i adres wytwórni, ponadto — dla preparatów zagranicznych — firma i adres przedstawiciela;
c) numer rejestru;
d) oznaczenie wartości farmakologicznej;
e) zastrzeżenie, że preparat może być wydawany jedynie z przepisu właściwego lekarza;
f) sposób użycia;
g) data ważności, nr serii i kontroli.

§ 12. Preparaty wymagające oznaczenia farmakologicznego mogą być wprowadzone do obrotu dopiero po uprzednim zbadaniu każdej serii przez Państwowy Zakład Higieny. Preparaty te, a w szczególności:

a) preparaty, zawierające hormony (preparaty z jajników, jąder z przedniego i tylnego płata przysadki mózgowej, z tarczycy i przytarczycy, nadnercza i trzustki (insulina) i t. p.);
b) preparaty zawierające substancje czynne tkankowe (wyciągi z mięśni szkieletowych, serca, trzuski (substancje hypotencyjne), wątroby, żołądka, jelit, nerek, szpiku kostnego, śledziony i t. p.);
c) preparaty zawierające fermenty trawienia (z żołądka, trzustki i t. p.);
d) witaminy powinny na etykietach mieć oznaczone miano lub dane co do siły ich działania. Preparaty organoterapeutyczne, których wartość farmakologiczna określa się stosunkiem jednostki preparatu do wagi świeżego organu zwierzęcego, powinny mieć ponadto na etykietach oznaczenie tego stosunku.

§ 13. Preparaty organoterapeutyczne i witaminowe środki lecznicze mogą być wydawane tylko z aptek za receptami lekarzy, a dla celów weterynaryjnych za receptami lekarzy weterynarii.

§ 14. Preparaty organoterapeutyczne i witaminowe środki lecznicze mogą być reklamowane tylko w fachowej prasie lekarskiej i farmaceutycznej.

Do opakowań preparatów organoterapeutycznych i witaminowych środków leczniczych nie mogą być dołączane żadne druki prócz objaśnień rzeczowych.

§ 15. Preparaty organoterapeutyczne i witaminowe poza nadzorem, jakiemu podlega wyrób i sprzedaż środków leczniczych w ogóle, podlegają stałym badaniom dokonywanym przez Państwowy Zakład Higieny. W tym celu pobierane będą próbki każdego preparatu bezpośrednio z wytwórni lub z którejkolwiek apteki, a także hurtowni. W razie pobrania próbki nie bezpośrednio z wytwórni wytwórca bądź przedstawiciel zagranicznej wytwórni obowiązany jest po zawiadomieniu przez Państwowy Zakład Higieny zwrócić hurtowni lub aptece, z których próbka została pobrana, taką samą ilość preparatu.

§ 16. Zezwolenie na wprowadzenie do obrotu poszczególnych preparatów organoterapeutycznych i witaminowych (§ 7) może być cofnięte:

a) gdy zostanie stwierdzone, że wytwórca przy wytwarzaniu danego preparatu lub wprowadzaniu go do obrotu nie stosuje się do przepisów niniejszego rozporządzenia albo że wyrabia je niezgodnie z deklaracją, złożoną przy ubieganiu się o zezwolenie na obrót;

b) gdy okaże się, że dany, należycie przechowywany, preparat przed oznaczonym terminem ważności ulega rozkładowi lub że przed oznaczonym terminem ważności zmienia albo traci swe własności farmakodynamiczne lub lecznicze;

c) gdy za wycofaniem go z obiegu przemawiają ważne względy lecznicze.

§ 17. Wytwórcy znajdujących się w obiegu w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia preparatów organoterapeutycznych i witaminowych powinni w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wnieść podanie do Ministra Zdrowia o pozwolenie na pozostawienie ich w obrocie.

W podaniach tych powinien być podany opis metody, według której przyrządza się dany preparat. Do podania powinny być dołączone etykiety każdego preparatu.

§ 18. Wytwórnie preparatów organoterapeutycznych i witaminowych podlegają kontroli państwowych władz sanitarnych.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 czerwca 1933 r. o wyrobie i obrocie preparatów organoterapeutycznych (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 344).

Minister Zdrowia: Franciszek Litwin
w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Bolesław Podedworny

582.
ZARZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW
z dnia 17 października 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Ziem Odzyskanych i Skarbu w sprawie ustalenia norm wysokości odszkodowania za utracony zarobek członków opiniodawczych komisyj społecznych, powołanych do współdziałania przy zbywaniu niektórych ruchomości opuszczonych i poniemieckich.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 114 z dnia 27 października 1946 r. poz. 210).

Na podstawie § 3 pkt. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1946 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Ziem Odzyskanych i Skarbu w sprawie zbywania niektórych ruchomości opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 206) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Odszkodowanie dla członków opiniodawczej komisji społecznej, którzy na skutek udziału w jej pracach tracą swój zarobek, ustala się na 400 zł za ośmiogodzinny dzień pracy.

2. W przypadkach, gdy udział członka opiniodawczej komisji społecznej w jej pracach trwa krócej niż osiem godzin, odszkodowanie należy obliczać w stosunku do ilości przepracowanych godzin.

§ 2.

Określona w § 1 wysokość odszkodowania za utracony zarobek członków opiniodawczych komisji społecznych nie obejmuje rzeczywistych kosztów podróży, które przypadają do zwrotu oprócz odszkodowania.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 30 lipca 1946 r.

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski.
Minister Ziem Odzysk.: Władysław Gomółka
w/z Minister Skarbu: Tadeusz Dietrich

583.
ZARZĄDZENIE
MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
z dnia 23 października 1946 r.

o wyznaczeniu Urzędu Stanu Cywilnego właściwego do wpisywania do swych ksiąg aktów stanu cywilnego, sporządzonych za granicą, oraz postanowień sądowych o uznaniu osoby za zmarłą i o stwierdzeniu zgonu.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 115 z dnia 28 października 1946 r., poz. 213).

Na podstawie art. art. 27 i 79 ust. (1) dekretu z dnia 25 września 1945 r. — Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 272) wyznaczam Urząd Stanu Cywilnego Warszawa Śródmieście (Obwód 1), jako właściwy do wpisywania do prowadzonych przez ten Urząd ksiąg stanu cywilnego:

a) aktów stanu cywilnego, sporządzonych za granicą, oraz

b) postanowień sądowych o uznaniu osoby za zmarłą lub o stwierdzeniu zgonu

— w wypadkach, gdy ostatniego miejsca zamieszkania w Polsce osoby, której akt dotyczy, nie było lub jest ono nieznane.

Minister Administracji Publicznej:
Dr Wł. Kiernik

584.
ZARZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU
z dnia 26 października 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 120 z dnia 6 listopada 1946 r., poz. 220.)

Na podstawie art. 5 ust. (2) dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 220), zmienionego dekretem z dnia 12 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 187), zarządza się co następuje:

§ 1.

Zwalnia się od podatku od wynagrodzeń:

1) wartość artykułów spożywczych, dostarczanych od dnia 1 stycznia 1946 r. przez pracodawców w zastępstwie instytucji aprowizacyjnych w granicach przewidzianych na karty zaopatrzenia odpowiednich kategorii przydziałów urzędowych pracownikom, którym w myśl zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu przysługuje zaopatrzenie kartkowe,

2) następujące świadczenia, wypłacone od dnia 1 października 1946 r.:

a) wartość świadczeń pracodawcy na doroczne wczasy pracownika do wysokości połowy jednomiesięcznego wynagrodzenia danego pracownika,

b) zasiłki połogowe, pokarmowe i pogrzebowe oraz zapomogi pośmiertne, wypłacane przez instytucje ubezpieczeń społecznych,
c) sumy, stanowiące część wynagrodzenia, przeznaczone przez pracowników na cele odbudowy kraju,
d) wynagrodzenia, wypłacane uczącej się w zakładach naukowych młodzieży z tytułu odbywanych przez nią praktyk, jeżeli czas trwania praktyki nie przekracza okresu 4-ch miesięcy w ciągu roku kalendarzowego i jeżeli bezpośrednio po upływie tego okresu osoba odbywająca praktykę nie jest zatrudniona u tego samego pracodawcy w charakterze pracownika.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Skarbu:
Tadeusz Dietrich.

585.
ZARZĄDZENIE
MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 21 września 1946 r.
L. dz. G. M. 2819/W146).

o ustaleniu zakresu działania Centralnego Zarządu Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych.

(Przedruk z Dz. Urz. M. Odb. Nr 5, poz. 82, z dnia 15 października 1946 r.)

Do czasu uregulowania w drodze dekretu zasad organizacji przedsiębiorstw państwowych i ich zjednoczeń — ustalam następujący zakres działania Centralnego Zarządu Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych (dotychczasowa nazwa „Centralny Zarząd Zrzeszeń Przedsiębiorstw Budowlanych — C. Z. Z. P. B.):

I. Na czele Centralnego Zarządu Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych stoi mianowany przeze mnie Dyrektor Naczelny.

II. Do zakresu działania Centralnego Zarządu należy:
a) zorganizowanie państwowych i pozostających pod zarządem państwowym przedsiębiorstw budowlanych w Okręgowe Zjednoczenia Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych (dotychczasowa nazwa „Zrzeszenie Przedsiębiorstw Budowlanych),
b) zarządzanie tymi przedsiębiorstwami za pośrednictwem Okręgowych Zjednoczeń P. P. B.

III. W uzasadnionych wypadkach Naczelny Dyrektor może za moją zgodą:
a) kasować istniejące przedsiębiorstwa lub łączyć je,
b) tworzyć nowe, potrzebne dla celów odbudowy kraju.

IV. Podległe Okręgowym Zjednoczeniom przedsiębiorstwa budowlane używają nazw zależnie od stanu faktycznego:
a) Państwowe Przedsiębiorstwo (Budowlane, Inżynieryjne, Drogowe, Instalacyjne i t. p.) „nazwa“ w . . . . podległe Ministerstwu Odbudowy,
b) Przedsiębiorstwo (Budowlane, Inżynieryjne, Drogowe, Instalacyjne i.t.p. „Nazwa dotychczasowa“ w . . . . pod zarządem państwowym Ministerstwa Odbudowy.

V. Wydatki związane z zorganizowaniem i funkcjonowaniem Centralnego Zarządu i Okręgowych Zjednoczeń pokrywane są:
1) z wpływów uzyskiwanych od podległych im przedsiębiorstw budowlanych według zasad i stawek przeze mnie zatwierdzonych,
2) z dotacji ze Skarbu Państwa do wysokości przewidzianej w budżecie Ministerstwa Odbudowy.

VI. Centralny Zarząd Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych gospodaruje na podstawie półrocznych planów finansowo-gospodarczych. Plany te powinny mi być przedkładane do zatwierdzenia najpóźniej na miesiąc przed rozpoczęciem półrocza. Po zakończeniu okresów sprawozdawczych należy mi przedkładać sprawozdania z wykonania tych planów.

VII. Nadzór nad działalnością Centralnego Zarządu Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych sprawuje w moim imieniu wyznaczony przeze mnie Podsekretarz Stanu przy współudziale Departamentu Przemysłu Budowlanego.

VIII. Naczelny Dyrektor przedłoży mi w terminie dwumiesięcznym do zatwierdzenia zasady organizacji wewnętrznej Centralnego Zarządu i Okręgowych Zjednoczeń Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych, oraz normy płac pracowników tych jednostek organizacyjnych.

IX. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 21 września 1946 r.

Minister:
M. Kaczorowski

586.
ZARZĄDZENIE
MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 25 września 1946 r.
(L. dz. G. M. 3024/46.)

o powołaniu w ramach Gabinetu Ministra zespołu pracy do spraw dyzlokacji osadnictwa i związanych z nią zagadnień odbudowy i budownictwa na Ziemiach Odzyskanych.

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Odb. Nr 5, poz. 83. z dnia 15. października 1946 r.)

1. W ramach Gabinetu Ministra do spraw dyzlokacji osadnictwa na Ziemiach Odzyskanych i związanych z nią zagadnień odbudowy powołuję spośród pracowników resortu odbudowy — zespół pracy („Zespół pracy do spraw Ziem Odzyskanych“).

2. Do zadań zespołu należy:
a) inicjatywa w przepracowaniu wszelkich bieżących zagadnień odbudowy, związanych z dyzlokacją osadnictwa na ziemiach odzyskanych,
b) koordynacja poczynań wszystkich agend Ministerstwa Odbudowy i Głównego Urzędu Planowania Przestrzennego w tym zakresie,
c) utrzymywanie łączności w powyższych sprawach z zainteresowanymi Ministerstwami, a zwłaszcza z Ministerstwem Ziem Odzyskanych.

3. Na kierownika zespołu jako mego delegata do spraw ziem odzyskanych wyznaczam ob. inż. arch. Stefana Tworkowskiego, Dyrektora Biura Planowania wsi G. U. P. P.

Kierownik zespołu w porozumieniu z Dyrektorem Gabinetu powoła do zespołu niezbędnych pracowników przede wszystkim spośród urzędników Ministerstwa względnie w szczególnych przypadkach zgłosi wnioski o czasowe zaangażowanie do prac w zespole specjalistów rzeczoznawców z poza Ministerstwa Odbudowy.

4. Kierownik zespołu wszelkie sprawy merytoryczne z zakresu działania powierzonego zespołowi referuje bezpośrednio mnie, wszelkie zaś sprawy porządkowe, personalne i finansowe uzgadnia z Dyrektorem Gabinetu.

W wystąpieniach nazewnątrz kierownikowi zespołu przysługuje prawo podpisu „za Dyrektora Gabinetu Ministra.

5. Praca kierownika i pracowników Ministerstwa przydzielonych do zespołu nie zwalnia ich od obowiązków wynikających z ich stałego przydziału.

W przypadku, gdyby prace w zespole absorbowały przydzielonych do zespołu pracowników poza godzinami urzędowymi na wniosek Dyrektora Gabinetu mogą im być przyznawane wynagrodzenia specjalne.

Minister:
M Kaczorowski

587.
ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 9 listopada 1946 r. Nr AH. V. 4/ 3736/46

o zmianie rozporządzenia z dnia 15 marca 1496 r. w sprawie dni bezmięsnych.

Zgodnie z zarządzeniem Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 2 listopada 1946 r. w sprawie wydawania artykułów pochodzenia zwierzęcego na reglamentowane wyżywienie ludności, wydanego na podstawie art. 2 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrzeniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. nr. 35 poz. 217) zarządzam co następuje:

§ 1.

Zmieniając częściowo § 5 mojego rozporządzenia z dnia 15 marca 1946 r. Zn. AH/V 4/1040/46. (Śląsko-Dąbrowski Dz. Wojew. Nr 8 poz. 108) zezwalam na wydawanie artykułów pochodzenia zwierzęcego, na reglamentowane zaopatrzenie ludności we wszystkie dni tygodnia, w których sklepy mogą być otwarte w myśl obowiązujących przepisów, we wszystkich sklepach rozdzielczych na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

§ 2.

Sklepy rozdzielcze obowiązane są w dniach bezmięsnych umieścić na widocznym miejscu w oknie wystawowym napis: „sprzedaż tylko na kartki".

§ 3.

Istniejące ograniczenia sprzedaży artykułów pochodzenia zwierzęcego w dni bezmięsne — nie uchylone § 1 niniejszego zarządzenia a określone rozporządzeniem moim z dnia 15 marca 1946 r. pozostają nadal w mocy.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 10 listopada 1946 r.

Wojewoda:
w/z Dr Nantka-Namirski. Wicewojewoda.

588.
ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 12 listopada 1946 r. L. Przem/Adm/1260/46

w sprawie cennika kominiarskiego.

Na podstawie art. 99 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36. poz. 342) uchylam z dniem dzisiejszym zarządzenie moje z dnia 30 stycznia 1946 r. Nr. 330/46 L. dz. Przem./Adm/56/46 w sprawie cennika kominiarskiego (Dziennik Wojewódzki Nr. 5. poz. 79) z tym, że cennik zatwierdzony powyższym zarządzeniem obowiązuje w poszczególnych powiatach względnie miastach tak długo, dopóki właściwa władza przemysłowa I instancji nie ustali nowej taryfy maksymalnej dla kominiarzy zgodnie z art. 43 prawa przemysłowego.

Wojewoda:
w/z Dr Nantka-Namirski. Wicewojewoda.

589.

MINISTERSTWO ZIEM ODZYSKANYCH
Departament Administracji Publicznej
L. dz. 23950/II/5186/46

Warszawa, dnia 31 października 1946 r.

PISMO OKÓLNE

w sprawie wykazu powiatów na obszarze Ziem Odzyskanych.

Ob. Ob. Wojewodowie na obszarze Ziem Odzyskanych (wszyscy).

Ministerstwo przesyła w załączeniu aktualny wykaz powiatów na obszarze Ziem Odzyskanych z uwidocznieniem siedziby starostów.

Dyrektor Departamentu:
(—) E. Quirini

WYKAZ POWIATÓW
na obszarze Ziem Odzyskanych

według rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 1946 r. w sprawie tymczasowego podziału administracyjnego Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 177).
(Stan na 31 października 1946 r.)

L. p.	Nazwa powiatu	Siedziba starosty	Uwagi
	Województwo Białostockie		Woj. mieszane. (3 powiaty z obszaru Ziem Odzyskanych.)
1	ełcki	Ełk	
2	gołdapski	Gołdap	
3	olecki	Olecko	
	Województwo Gdańskie		Wojew. mieszane. (5 powiatów z obszaru Ziem Odzyskanych).
4	elbląski	Elbląg	Powiat obejmuje również wydzielone m. Elbląg. Powiat miejski w Elblągu skasowany.
5	kwidzyński	Kwidzyń	
6	lęborski	Lębork	
7	malborski	Malbork	
8	sztumski	Sztum	
	Województwo Olsztyńskie		Województwo obejmuje 18 powiatów.
9	bartoszycki	Bartoszyce	
10	braniewski	Braniewo	Obejmuje również pozostałą w granicach Polski część dawniejszego powiatu Świętomiejskiego.
11	giżycki	Giżycko	Poprzednia nazwa: łuczański (Łuczany — Lec.)
12	iławecki	Górsko	
13	kętrzyński	Kętrzyn	Poprzednia nazwa: rastemborski (Rastembork). Obejmuje również pozostałą w granicach olski część dawn. powiatu gierdawskiego.
14	lidzbarski	Lidzbark Warmiński	
15	morąski	Morąg	
16	mrągowski	Mrągowo	Pop. nazwa żądźborski.
17	nidzicki	Nidzica	Pop nazwa: niborski.
18	olsztyński	Olsztyn	
19	m. Olsztyn	Olsztyn	Powiat miejski. Funkcje starosty grodzkiego sprawuje prezydent miasta.
20	ostródzki	Ostróda	
21	pasłęcki	Pasłęk	
22	piski	Pisz	Pop. nazwa: jańsborski.
23	reszelski	Biskupice	
24	suski	Iława	Pop. siedziba: Susz.
25	szczycieński	Szczytno	
26	węgorzewski	Węgorzewo	Pop. nazwa: węgoborski (Węgobork). Obejmuje również pozostałą w granicach Polski część dawnego powiatu darkiejmskiego.
	Województwo Poznańskie		Wojew. mieszane. (13 powiatów z obszaru Ziem Odzyskanych.)
27	babimojski	Wolsztyn	Obszar powiatu jest administrowany przez starostę wolsztyńskiego.
28	gorzowski	Gorzów Wielkopolski	Powiat obejmuje również wydziel. miasto Gorzów i niewydziel. miasto Kostrzyń, wyłączone z województ. szczecińskiego. Powiat miejski w Gorzowie skasowany.

L. p.	Nazwa powiatu	Siedziba starosty	Uwagi
29	gubiński	Gubin	
30	krośnieński	Krosno Odrzańskie	
31	międzyrzecki	Międzyrzecz	
32	pilski	Piła	Powiat obejmuje również wydziel. m. Piłę i obszar dotychczas. pow. trzcianeckiego. Powiat miejski w Pile skasowany.
33	rzepiński	Słubice	
34	skwierzyński	Skwierzyna	
35	strzelecki	Strzelce Krajeńskie	
36	sulęciński	Sulęcin	
37	świebodziński	Świebodzin	
38	wschowski	Wschowa	
39	zielonogórski	Zielona Góra	
	Województwo Szczecińskie		Wojew. obejmuje 25 powiatów
40	białogardzki	Białogard	
41	bytowski	Bytów	
42	chojeński	Dębno	
43	choszczeński	Choszczno	
44	człuchowski	Człuchów	
45	drawski	Drawsko	
46	gryficki	Gryfice	Pop. nazwa: zagórski.
47	gryfiński	Gryfino	
48	kamieński	Kamień Pomorski	
49	kołobrzeski	Karlino	
50	koszaliński	Koszalin	
51	łobeski	Łoboz	Pop.: Ławiczka
52	miastecki	Miastko	
53	myśliborski	Myślibórz	
54	nowogardzki	Nowogard	
55	pyrzycki	Lipiany	
56	sławieński	Sławno	
57	słupski	Słupsk	Powiat obejmuje również wydziel. m. Słupsk. Powiat miejski w Słupsku skasowany
58	stargardzki	Stargard	
59	szczecinecki	Szczecinek	
60	szczeciński	Szczecin-Głębokie	Pow.: welecki.
61	m. Szczecin	Szczecin	Powiat miejski. Funkcje starosty grodzkiego sprawuje prezydent miasta.
62	wałecki	Wałcz	
63	woliński	Świnoujście	Pop.: uznam-wołyński.
64	złotowski	Złotów	
	Województwo Śląskie		Wojew. mieszane. (17 powiatów z obszaru Ziem Odzyskanych).
65	bytomski	Bytom	
66	m. Bytom	Bytom	Powiat miejski. Funkcje starosty grodzkiego sprawuje prezydent miasta.
67	dobrodzieński	Lubliniec	Obszar powiatu jest administrowany przez starostę lublinieckiego.
68	gliwicki	Gliwice	
69	m. Gliwice	Gliwice	Powiat miejski. Funkcje starosty grodzkiego sprawuje prezydent miasta.
70	głubczycki	Głubczyce	
71	grodkowski	Grodków	
72	kluczborski	Kluczbork	
73	kozielski	Koźle	
74	niemodliński	Niemodlin	
75	niski	Nisa	Powiat obejmuje również wydziel. m. Nisę. Powiat miejski w Nisie skasowany.
76	oleski	Olesno	
77	opolski	Opole	Powiat obejmuje również wydziel. m. Opole. Powiat miejski w Opolu skasowany.
78	prudnicki	Prudnik	
79	raciborski	Racibórz	Powiat obejmuje również wydziel. m. Racibórz. Powiat miejski w Raciborzu skasowany.
80	strzelecki	Strzelce	
81	m. Zabrze	Zabrze	Powiat miejski. Funkcje starosty grodzkiego sprawuje prezydent miasta. (Przymiotnik: zabrzański.
	Województwo wrocławskie		Województwo obejmuje 85 powiatów.
82	bolesławiecki	Bolesławiec	
83	brzeski	Brzeg	Powiat obejmuje również wydziel. miasto Brzeg. Powiat miejski w Brzegu skasowany.
84	bystrzycki	Bystrzyca Kłodz.	
85	dzierżoniowski	Dzierżoniów	Pop. rychbachski.
86	głogowski	Sława Śląska	
87	górowski	Góra	
88	jaworski	Jawor	
89	jeleniogórski	Jelenia Góra	Powiat obejmuje również wydziel. m. Jelenią Górę. Powiat miejski w Jeleniej Górze skasowany.
90	kamiennogórski	Kamienna Góra	
51	kłodzki	Kłodzko	
92	kożuchowski	Kożuchów	
93	legnicki	Legnica	Powiat obejmuje również wydziel. miasto Legnicę. Powiat miejski w Legnicy skasowany.
94	lubański	Lubań	
95	lubiński	Lubin	
96	lwówecki	Lwówek Śląski	
97	milicki	Milicz	
98	namysłowski	Namysłów	
99	oleśnicki	Oleśnica	
100	oławski	Oława	
101	strzeliński	Strzelin	
102	sycowski	Syców	
103	szprotawski	Szprotawa	
104	średzki	Środa Śląska	
105	świdnicki	Świdnica	Powiat obejmuje równ. wydziel. m. Świdnicę. Powiat miejski w Świdnicy skasowany.
106	trzebnicki	Trzebnica	
107	wałbrzyski	Wałbrzych	
108	m. Wałbrzych	Wałbrzych	Powiat miejski. Funkcje starosty grodzkiego sprawuje prezydent miasta.
109	wołowski	Wołów	
110	wrocławski	Wrocław	
111	m. Wrocław	Wrocław	Powiat miejski. Funkcje starosty grodzkiego sprawuje prezydent miasta.
112	ząbkowicki	Ząbkowice Śląs.	
113	zgorzelecki	Zgorzelec	
114	złotoryjski	Złotoryja	
115	żagański	Żagań	
116	żarski	Żary	Poprzed.: żarowski.

590.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 maja 1946 r. L. D. V/4-2/34/46 (Nr 320)

w sprawie opłat stemplowych od podań i świadectw tyczących się czynności urzędów stanu cywilnego.

Do Izb Skarbowych

1. W związku z wątpliwościami, jakie się wyłoniły w kwestii opłat stemplowych od podań i świadectw w

sprawach tyczących się czynności urzędów stanu cywilnego. — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że na podstawie punktu 25 art. 142 ustawy z dnia 1. VII. 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404) wolne są od opłaty stemplowej tylko podania o wydanie wyciągów i innych świadectw z akt stanu cywilnego, czyli tylko podania w sprawach wyszczególnionych w rozdziale V dekretu z dnia 25. IX. 1945 r. prawa o aktach stanu cywilnego (Dz. U. R. P. Nr 48, poz 272) względnie w § 109 rozporządzenia wykonawczego do tego dekretu z dnia 24. XI. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 304) za wyłączeniem jednak podań w sprawach określonych w art. 38 ust. (2) i w art. 41 dekretu.

Podania bowiem w tych sprawach jak również podania w sprawach określonych w § 113 i w § 114 cyt. rozporządzenia wykonawczego, zawierają wnioski o przedsiębranie przez władze sprawujące nadzór (art. 17) nad urzędami stanu cywilnego czynności urzędowych w tych przepisach wymienionych, a przyznających stronom pewne specjalne uprawnienia, a zatem nie są to podania w sprawach określonych w punkcie 25 art. 142 u. o. s. i podlegają przeto opłatom stemplowym według zasad w art. 145 u. o. s. podanych.

Natomiast wolne są od opłat stemplowych podania w sprawach wyszczególnionych w art. 67 i art. 85 dekretu jako składane w dopełnieniu ustawowego obowiązku zgłaszania faktów urodzin i zgonów oraz podania z § 114 cyt. rozporządzenia wykonawczego o ile powodują czynność urzędową władz nadzorczych w interesie publicznym (t. zn czynność nienadającą żadnych specjalnych uprawnień).

2. Co się zaś tyczy opłat stemplowych należnych od świadectw (zezwoleń, wyciągów, odpisów itp.) wydawanych na skutek omawianych podań. — Ministerstwo Skarbu przede wszystkim wyjaśnia, że przez „wypisy", o których mowa w § 112 rozporządzenia wykonawczego do dekretu — należy rozumieć wypisy z ksiąg stanu cywilnego wymienione w rozdziale V dekretu, a to: wyciągi (art. 39 ust. (1)), odpisy zupełne (art. 3 ust. (4)), wyciągi i odpisy skrócone (art. 39 ust. (5)). Przy pobieraniu opłat stemplowych od powyższych dokumentów należy przestrzegać następujących wyjaśnień:

a) wypisy z akt stanu cywilnego podlegają zgodnie z § 112 rozporządzenia wykonawczego z dnia 24. XI. 1945 r. opłatom stemplowym według art. 155 punkt b) ustawy o opłatach stemplowych;
b) świadectwa, wydawane przez władze nadzorcze, a wymienione w § 113 cyt. rozporządzenia wykonawczego nie podlegają opłatom stemplowym; wynika to a contrario z przepisu § 114 ust. (1) rozporządzenia;
c) od wszelkich innych świadectw (zezwoleń, upoważnień itp. czynności urzędowych) wydawanych przez władze nadzorcze, a nie wymienionych w § 113 rozporządzenia wykonawczego i nieleżących w interesie publicznym — należy pobierać opłaty stemplowe według art. 154 u. o. s. zgodnie z § 114 rozporządzenia wykonawczego.

Podsekretarz Stanu: Mgr T. Dietrich.

591.

ZARZĄDZENIE
PRZEWODNICZĄCEGO WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach

z dnia 28 listopada 1946 r.

Na zasadzie § 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11-go kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 114) zarządzam ogłoszenie siódmego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 3-go stycznia br. Dz. U. R. P. Nr 3 poz. 17 na własność Państwa.

Powyższe przedsiębiorstwa przechodzą na własność Państwa w całości wraz z nieruchomym i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami.

Niedokładności w określaniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstw wymienionych w wykazie nie mają znaczenia jeżeli z całości ogłoszenia wynika o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Związki samorządowe, międzykomunalne, spółdzielnie albo związki spółdzielni mogą zgłosić do Wojewódzkiej Komisji w Katowicach do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw swoje prawa do przedsiębiorstw objętych wykazem, a właściciele przedsiębiorstw mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa.

W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych, oraz wszelkich innych instytucyj, które w związku z wojną, rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możność działania, mogą zgłaszać ich prawa wojewódzkie rady narodowe lub urzędy wojewódzkie.

Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte w miarę potrzeby dowodami.

Uprawnienia przysługujące na podstawie wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia br. właścicielowi przedsiębiorstwa, przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym i wstępnym, również dzieciom nieślubnym) rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

Katowice, dnia 28. XI. 1946 r.

Przewodniczący Komisji:
Dr. Feliks Jarosz

Wykaz Nr 7. *Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji z dnia 28 listopada 1946 r.*

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
1	Zakłady Przemysłowe „Strzemieszyce" Sp. Akc. Strzemieszyce	fabrykacja superfosfatu	Arnold Endelmann i. w.
2	„Silabor" Przemysł Drzewny Spółka Akcyjna, Katowice, oddział Tarnowskie Góry, ul. Sienkiewicza Nr. 41.	Montaże, maszyny i konstrukcje żelazne	Firma „Giesche" Herman Goldstein
3	C. H. Dittrich, Fabryka Papieru, Mikołów, Sp. z o. o., Mikołów, ul. Rybnicka 1, 5	wyrób papieru	Herman Dittrich, Anna Dittrich-Bergsteinowa
4	P. Lamprecht, Fabryka Papieru, Sosnowiec, ul. Legionów	fabryka papieru	Paweł Aleksander Lamprecht

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
5	Maria Żurek. Fabryka Skór, Brzezie n/O.	Garbarnia	Maria Żurek, Aniela Pietruszka, August Grzybczyk
6	„Żużel" Górnośląska Spółka z o. o. dla eksploatacji materiałów żużlowych w Katowicach, ul. Mikołowska Nr. 68/69	Przetwarzanie szlaki wielkopiecowej na materiał drogowy nawierzchnikowy Spółka z o. o.	Wydział Pow. w Katowicach i Bronisław Jankowski

592.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
— Wydział Przemysłowy —

Nr Przem./Adm./1260/46

Katowice, dnia 14 listopada 1946 r.

OKÓLNIK Nr 418/46
w sprawie cennika kominiarskiego.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Prezydenci miast: Sosnowiec, Bytom, Chorzów, Gliwice, Katowice, Zabrze.

W związku z ogłoszonym pod poz. 588 zarządzeniem Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 12 listopada 1946 r. L. dz. Przem./Adm./1260/46, o uchyleniu zarządzenia z dnia 30 stycznia 1946 r. Nr 360/46 L. dz. Przem./Adm./56/46 w sprawie cennika kominiarskiego Wydział przemysłowy wyjaśnia, że w miarę zgłaszania wniosków o zmianę obowiązującej dotychczas taryfy kominiarskiej należy postępować zgodnie z art. 43 prawa przemysłowego, a zatem ustalać nową maksymalną taryfę kominiarską po wysłuchaniu opinii zarządu gminnego (miejskiego) i Izby Rzemieślniczej indywidualnie w każdym powiecie wzgl. mieście jako siedzibie władzy przemysłowej I instancji. W związku z otrzymanymi zapytaniami ze strony urzędów I instancji, Cechu Kominiarskiego i poszczególnych majstrów kominiarskich Wydział Przemysłowy przypomina że w myśl art. 41 prawa przemysłowego w odróżnieniu od innych uprawnień przemysłowych koncesja może być odebrana przez właściwą władzę przemysłową po zasięgnięciu opinii Izby Rzemieślniczej, jeżeli posiadacz koncesji został skazany prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwo z chęci zysku lub przeciw moralności publicznej, albo za zbrodnię, a ze względu na rodzaj i sposób prowadzenia przemysłu, osobę przemysłowca i czyn karalny istnieje uzasadniona obawa nadużywania koncesji.

Niezależnie od tego obowiązuje pkt. 4 art. 126 prawa przemysłowego w myśl którego prowadzący przemysł może być karany w drodze administracyjnej odebraniem koncesji na określony czas albo na zawsze.

Za Wojewodę:
/—/ Mgr R. Langert
Naczelnik Wydziału Przem.

593.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

Nr. Sm. IV—92b — 17/46 Katowice, dnia 17. 11. 1946 r.

OKÓLNIK Nr 419/46
w sprawie gospodarki samochodowej w Związkach Samorządowych.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Prezydenci miast wydzielonych.

Kontrola gospodarki środkami lokomocji przeprowadzana w Wydziałach Powiatowych oraz Zarządach Miejskich wykazała znaczne braki i niedociągnięcia w tym dziale gospodarki samorządowej.

Mając na celu usunięcie stwierdzonych braków i niedociągnięć oraz zapobieżenie powtarzaniu się ich w przyszłości zarządzam co następuje:

A. Służbowe środki lokomocji.

1. Wszystkie pojazdy mechaniczne, będące w posiadaniu powiatowych, miejskich i gminnych związków samorządowych bez względu na to, czy są to pojazdy osobowe, ciężarowe, przeznaczone dla użytku straży pożarnej, wywozu śmieci itp., jak również prywatne zarejestrowane na dany Zw. Samorządowy mają być ujęte w „Księdze inwentarzowej" stosownie do zarządzenia tut. Urzędu Wojewódzkiego z dnia 20 marca 1946 r. L. Sm. II. — 60/46/46.

   Księgi te zostaną rozesłane w najbliższych dniach w ilości odpowiadającej zgłoszonemu w swoim czasie zapotrzebowaniu.

   Księgi te należy prowadzić ściśle według poleceń wydanych w zarządzeniu Min. Adm. Publ. z dnia 26 lutego 1946 r. L. I. O. Og. 1341/46, którego odpis przesłano Ob. Ob. Starostom i Prezydentom Miast przy wyż. cyt. zarządzeniu Urzędu Wojewódzkiego.
2. Dla należytej kontroli przychodu i rozchodu materiałów pędnych dla wszystkich samochodów należy założyć i prowadzić w stanie aktualności „Księgę przychodu i rozchodu materiałów pędnych" w/g załączonego wzoru (wzór Nr 1). Prosty i jasny sposób określenia rubryk wykazu nie wymaga wyjaśnień.
3. Należy założyć i w stanie aktualności utrzymywać „Ewidencję wyjazdów" dla wszystkich samochodów będących w posiadaniu danego Związku Samorządowego. Ewidencję tą należy prowadzić w/g wzoru załączonego (wzór Nr 2). Wypełnianie rubryki „Opłata" będzie miało miejsce tylko w wypadkach, w których następuje rozliczenie za użycie samochodu (n. p. patrz niżej pkt. 7 i 9) a nie przy wyjazdach służbowych.
4. Organ sprawujący nadzór nad taborem samochodowym winien każdego dnia rano składać kierownikowi komórki organizacyjnej, administrującej taborem samochodowym raport o stanie samochodów w danym dniu, w/g wzoru Nr. 3.
5. Rozkazy wyjazdu:
   a) Zapotrzebowania na rozkazy wyjazdu winni wystawiać kierownicy komórek organizacyjnych podając w nich, czy chodzi o samochód osobowy, czy ciężarowy, dokładny termin wyjazdu i powrotu, trasę i cel wyjazdu, dla kogo ma być przydzielony (ilość osób, wielkość i rodzaj ładunku), ewentualnie Nr. sprawy. Zarządzeniem wewn. należy uregulować na jaki czas przed wyjazdem mają być zgłaszane zapotrzebowania na rozkazy wyjazdu;
   b) Wystawianie rozkazów wyjazdu winno być skoncentrowane w jednej komórce organizacyjnej — a sprawa podpisu rozkazów uregulowana zarządzeniem wewnętrznym;
   c) Dla wydawanych rozkazów wyjazdu należy założyć i prowadzić „Ewidencję", która winna posiadacz rubryki: Lp., Data wydania, Dla kogo, Uwagi. O ile Lp. ewidencji będzie kolejnym numerem rozkazu wyjazdu, nie zachodzi potrzeba wprowadzenia do ewidencji drugiej rubryki „Nr. rozkazu wyjazdu";
   d) Rozkazy wyjazdu należy traktować jako druki ścisłego zarachowania. Rozkaz wyjazdu winien odpowiadać wzorowi Nr. 99 Drukarni Woj. Urzędu Inform. i Propagandy;
   e) W rozkazach należy podawać ściśle dane co do ilości osób i celu podróży oraz określać

wielkość i rodzaj ewentualnego ładunku, który ma być przewożony danym pojazdem, tak w jedną jak i w drugą stronę;

f) W odniesieniu do samochodów ciężarowych wysyłanych poza miejscowość będącą miejscem postoju, należy wystawiać rozkazy wyjazdu oddzielnie na każdą jazdę z dokładnym określeniem trasy, terminu wyjazdu i powrotu. Każde przekroczenie wyznaczonego terminu, względnie zmiana trasy, powinny być (pisemnie) usprawiedliwione po powrocie w sposób niebudzący wątpliwości.

6. Dla wszystkich samochodów będących w posiadaniu Zw. Samorz. należy zaprowadzić księgi samochodowe („Księga pracy samochodu") na wzór księgi wydanej przez Drukarnię Wojew. Urzędu Informacji i Propagandy w Katowicach (wzór ks. pracy samochodu Nr. 50).

7. Wyjazdy prywatne pracowników Wydz. Pow.-Zarz. Miejskiego samochodami danego Zw. Samorz. z zasady winny być zaniechane. O ile wyjazd taki następuje, co może mieć miejsce w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, powinny być zwrócone rzeczywiste koszty zużycia paliwa itp.

Przy użyciu samochodów na dalsze trasy oraz w godzinach pozasłużbowych (wieczornych i nocnych) oraz przy wyjazdach członków rodzin pracowników i innych osób — należy dokładnie wypełniać odpowiednie rubryki „Ewidencji wyjazdów samochodami" (wzór Nr. 2), a to dla stwierdzenia numeru rozkazu wyjazdu, trasy samochodu kogo /co/ przewieziono, czy pobrano opłatę i ile zużyto materiałów pędnych.

8. Udzielania samochodów dla wyjazdów bez określonego celu dla Partyj Politycznych, U. B. i Milicji Obyw. w zasadzie należy zaniechać, chyba że chodzi o wyjazdy podyktowane potrzebami ogólno-państwowymi lub względami bezpieczeństwa publicznego. W każdym razie należy w takich wypadkach żądać pisemnego zgłoszenia zapotrzebowania przez odpowiedzialne Kierownictwo tych Partyj itp. oraz wpłacenia zaliczki odpowiadającej wysokości pełnych kosztów przejazdów — a to dla uniknięcia stwierdzonych przy kontrolach znacznych zaległości, powstałych z nieuregulowanych należności za dostawę samochodów dla celów jak wyżej.

9. Tabor samochodowy Związku Samorządowego, który spełnia pracę dla różnych działów Związku Samorządowego należy traktować jako przedsiębiorstwo, natomiast tabor samochodowy tego rodzaju (n. p. samochody osobowe), który służy głównie do wyjazdów służbowych administracji ogólnej, a ubocznie jedynie do innych przewozów, uważać należy za objekt majątku administracyjnego który należy obejmować budżetem administracyjnym.
Wydatki za pracę wykonane samochodami dla poszczególnych działów gospodarki samorządowej należy obciążyć te działy, jak n. p. Dział V, VI, VIII, IX, budżetu. Rozliczenia między komórkami organizacyjnymi n. p. w miastach należy dokonywać w okresach miesięcznych ewentl. kwartalnych. Podstawą tych rozliczeń powinny być rzeczywiste koszty własne użycia samochodu, a nie stawki przyjęte przy wynajmie samochodu osobom prywatnym lub instytucjom handlowym itp.

10. Należy zinwentaryzować części samochodowe oraz narzędzia itp., znajdujące się na składzie w garażu Zw. Samorz.

11. Nie należy obniżać kosztów remontów samochodów prywatnych (pracowników Zw. Samorz. itp.) dokonywanych w warsztatach reparacyjnych danego Zw. Samorz., o ile taka obniżka byłaby połączona ze szkodą materialną dla danego Zw. Samorz. Do podejmowania takich uchwał nie należy dopuszczać.

Kalkulacja kosztów przewozu towarów mniejszej wagi niż dopuszczalna nośność wozu nie może być uzależniona od rzeczywistej wagi towaru, lecz opłata winna wynosić pełną taryię od tonażu danego samochodu.

12. Samochody będące własnością danego Zw. Samorządowego, powinny być ubezpieczone w Powszechn. Zakładzie Ubezp. Wzajemn., który przyjmuje ubezpieczenia od wypadków, kradzieży i odpowiedzialności cywilnej.

13. Administracja samochodami winna być skoncentrowana w jednej komórce organizacyjnej — aby uniknąć stwierdzanej dotąd niewłaściwej a niejednolitej polityki ekonomicznej w gospodarowaniu środkami lokomocji.

Prowadzenie „Księgi przychodu i rozchodu materiałów pędnych" oraz „Ewidencji wyjazdów autami" należy powierzyć fachowemu, sumiennemu pracownikowi, któryby każde wyliczanie się z zużytych materiałów pędnych starannie kontrolował i na rozliczeniach stwierdzał swoim podpisem ilość zużytych materiałów pędnych i zgodność zużycia z wyznaczonymi normami, ewentualnie, że przekroczenie normy zostało należycie uzasadnione.

Kontrolę zużycia materiałów pędnych należy zasadniczo prowadzić dziennie, zaś raz w miesiącu ustalić przeciętne zużycie tych materiałów na 100 km. celem porównania z przyjętą normą zużycia odnośnej kategorii wozu i wyciągnięcia odpowiednich wniosków dla niedopuszczania do nadmiernego zużycia materiałów pędnych.

B. Autotransporty.

14. Przy kontroli Zw. Samorz. a w szczególności miast wydzielonych stwierdzono, że przy Zarządach miast prowadzone są t. zw. „Autotransporty", jako samochodowe przedsiębiorstwa przewozowe.

Prowadzenie takich przedsiębiorstw mija się z celem Zw. Samorz., utrudnia kontrolę gospodarki samochodowymi środkami lokomocji, konkuruje z inicjatywą prywatną a nawet daje powód do popełniania nadużyć. Nadto strona prawna istnienia „Autotransportów" nie jest uregulowana.

Dlatego też polecam t. zw. „Autotransporty" jako samochodowe przedsiębiorstwa przewozowe z l i k w i d o w a ć, opierając się na zasadzie, że samochody będące w posiadaniu Zw. Samorz. nie mogą być w żadnym wypadku traktowane jako źródła dochodowe, lecz jako środki lokomocji, mające służyć wyłącznie do zaspakajania potrzeb własnych danego Związku Samorządowego.

C. Postanowienia końcowe.

15. Postanowienia niniejszego okólnika wchodzą w życie z dniem 1 grudnia 1946 r.

Zarządzenie to mające charakter normatywny uchyla wszelkie wydane już w zakresie samorządowej gospodarki samochodowej zarządzenia tak ogólne, jak i indywidualne, o ile są sprzeczne z postanowieniami niniejszego okólnika.

16. Obywatele Starostowie jako Przewodniczący Wydziałów Powiatowych wydadzą analogiczne zarządzenia podległym i nadzorowanym Zarządom miejskim i gminnym, a to celem ujednolicenia na całym obszarze Województwa Śląsko-Dąbrowskiego gospodarki samochodami będącymi w posiadaniu Związków Samorządowych.

17. O wykonaniu niniejszego zarządzenia doniosą Ob. Ob. Starostowie oraz Ob. Ob. Prezydenci Miast w terminie do 15 grudnia 1946 r.

W o j e w o d a :
w/z (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda

Wzór Nr 1

Księga przychodu i rozchodu materiałów pędnych

PRZYCHÓD								ROZCHÓD							
L.p.	Data otrzymania (zakupu)	otrzymano zakupiono od	Materiały pędne:			Oliwa w kg	Uwagi	L.p.	Data wydania	Wydano komu na jaki wóz	Materiały pędne:			Oliwa w kg	Uwagi
			Benzyna w kg	Ropa w kg	Drzewo w kg						Benzyna w kg	Ropa w kg	Drzewo w kg		

Wzór Nr 2

Ewidencja wyjazdów samochodami osobowymi — ciężarowymi

L.p.	Zleceniodawca adres	Marka pojazdu	Nr rejestr.	Nr — Data rozkazu wyjazdu	Kurs samochodu:		Co—kogo przewieziono	Opłata pobrana		Zużycie materiałów pędnych			Oliwa kg	Uwagi: (przerwy w czasie jazdy przeszkody wypadki itp.
					dokąd godz. wyjazdu powrotu	przejechał km		data	zł	Benzyna kg	Ropa	Drzewo		

Wzór Nr 3

Stan samochodów w dniu .... 194 ... r.

L.p.	Marka	Nr rejestracyjny	Kierowca	Na chodzie		Nieczynny (powód)	Uwagi
				do dyspozycji	w drodze (gdzie)		
			osobowe				
			ciężarowe				

594.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Ogólny Katowice, dnia 20 listopada 1946 r.
Nr. Og. Org. 50/76/46

OKÓLNIK

w sprawie dni świątecznych wolnych od pracy.

Ob. Ob. Naczelnicy Wydziałów
Kierownik Oddziału Pers.
Wojewódzki Inspektor Pożarnictwa
Wojewódzki Inspektor Odszkodowań Wojen.
Kierownicy Zakładów Wojewódzkich
Starostowie Powiatowi wszyscy
Starostowie Grodzcy wszyscy
Prezydenci Miast

Prezydium Rady Ministrów podało do wiadomości, że ustawowymi dniami świątecznymi, wolnymi od pracy są:

Nowy Rok (1 stycznia).
Trzech Króli (6 stycznia).
Oczyszczenie Najświętszej Marii Panny (2 lutego).
Drugi dzień Wielkiej Nocy.
Drugi dzień Zesłania Ducha Świętego.
Trzeci Maja.
Narodowe Święto Zwycięstwa i Wolności (9 maja).
Wniebowstąpienie Pańskie.
Boże Ciało.
Świętych Apostołów Piotra i Pawła (29 czerwca).
Narodowe Święto Odrodzenia (22 lipca).
Wniebowzięcie Najświętszej Marii Panny (15 sierp).
Wszystkich Świętych (1 listopada).
Niepokalane Poczęcie Najświętszej Marii Panny (8 grudnia).
Boże Narodzenie (25 grudnia).
Drugi dzień Bożego Narodzenia (26 grudnia).

Pozaustawowym dniem wolnym od pracy jest dzień 1 Maja.

Powyższe podaje się do wiadomości, celem zawiadomienia podległych pracowników.

Za Wojewodę:
Dr Wierzbiański, Naczelnik Wydziału Ogólnego

595

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Weterynarii
Wet. IV. F/1—61/46 Katowice, dnia 22. 11. 1946 r.

Biuletyn zaraźliwych chorób zwierzęcych na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego za czas od 1—15 listopada 1946 r.

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
1. Zaraza stadnicza:			
Będzin	Zabkowice	Wygiełzów	1
		Ząbkowice	1
		Morcinków	1 (1)
	Łęka	Kamczyce	1
		Łęka	1
Bielsko	Strumień	Drogomyśl	2
	Jaworze	Jasienica	1
		Wapienica	1
	Czechowice	Dziedzice	6 (1)
	Zabrzeg	Ligota	4
		Zabrzeg	2 (1)
	Chybie	Chybie	4 (1)
		Zacisze	1
		Zaborze	4 (1)
		Mnich	1 (1)
	St. Bielsko	St. Bielsko	2
		Mazancowice	4
		Rudzica	1
	Międzyrzecze	Górne	2
		Strumień	2
Cieszyn	Haźlach	Zamarski	1
	Skoczów	Kowale	1
		Simoradź	1 (1)
	Kończyce	Rudnik	2
	Dębowiec	Kostkowice	1
		Dębowiec	8
	Pruchna	Pruchna	1
Gliwice	Ostropa	Kozłów	1
	Sośnicowice	Łany	1
Głubczyce	Branice	Branice	1
Katowice	Bielszowice	Bielszowice	1
Koźle	Wyspa		1
Lubliniec	Woźniki	Woźniki	4
		Pawonków	1
	Lubsza	Czarny Las	1
Niemodlin	Niemodlin	Szczepanowice	1
	Grasz	Grasz	1
	Surgoszcz	Raski	1
Olesno	Zębowice	Radawie	1
	Zdziechowice	Uszyce	1
	Biskupice	Biskupice	1
		Gola	1
	Kościeliska	Jastrzygowice	1
Prudnik	Biała	Biała	5
	Śmieć	Ligota	2
		Śmieć	6
		Grabina	2
		Prążyna	1
	Gostomia	Gostomia	1
Pszczyna	Goczałkowice	Rudołtowice	2 (1)
	Miedzna	Grzawa	1
		Miedzna	6 (1)
	Pszczyna	Pszczyna	2
		Łąka	4
Rybnik	Godów	Strzyszów	1
	Pszów	Krzyżowice	1
		Kokoszyn	1
Zawiercie	Pińczyce	Pińczyce	1
		Żelisławice	2
	Koziegłówki	Markowice	1
		Wojsławice	1
		Winowno	2
		Remiszów	1
		Glimana Góra	1
	Siewierz	Siewierz	1
	Koziegłowy	Koziegłowy	3
	Rudnik W.	Cynków	4
	Łazy	Chruszczbród	1 (1)
14	42	67	126 (10)
2. Świerzb zwierząt jednokopytowych.			
Będzin	3	3	3
Bielsko	4	5	7
Gliwice	2	2	2
Grodków	2	2	2 (1)
Koźle	4	5	8 (1)
Niemodlin	7	7	7
Prudnik	5	5	8
Pszczyna	6	6	6
Racibórz	1	1	1
Rybnik	5	5	5
Strzelce	3	3	2 (1)
Tarnowskie-G.	2	2	3 (1)
Zawiercie	6	6	8
13	50	52	62 (4)
3. Wścieklizna.			
Będzin	Bobrowniki	Namiarki	1
		Dobieszowice	1
Bielsko	Bielsko		1 (1)
Zawiercie	Łazy	Łazy	1
3	3	4	4 (1)
4. Pomór świń.			
Bielsko	Strumień M.		1
Głubczyce	Grzybnik	Grzybnik	1
Katowice	Chorzów		1 (1)
Kluczbork	Kluczbork		2 (1)
Niemodlin	Niemodlin	Niemodlin	3
Olesno	Olesno	Olesno	1
		Wołoszów	1
Rybnik	Rybnik	Rybnik	1
Zawiercie	Siewierz	Siewierz	1
8	8	6	12 (2)

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
	5. Różyca świń.		
Będzin	Łosień	Łaka	1
	Sosnowiec	Sosnowiec	1 (1)
Bytom	Zabrze	Zabrze	1 (1)
Grodków	Andrzejów	Miodówka	5 (5)
Gliwice	Ostropa	Ostropa	1 (1)
	Gliwice		6 (6)
Katowice	Katowice		2 (2)
Opole	Dąbrowa Dol.	Błękinów	1 (1)
Olesno	Gorzów		1 (1)
	Kozłowice		1 (1)
	Wysoka		1 (1)
	Olesno	Szywałd	3 (3)
	W. Lasowice	Szumirad	1 (1)
Pszczyna	Tychy	Paprocany	1 (1)
		Tychy	1 (1)
Strzelce	Strzelce		1 (1)
	Błotnica		1 (1)
	Odmęt	Odrowąż	1 (1)
Tarnowskie G.	Piekary Śl.		1 (1)
10	19	20	32 (32)
	6. Pomór drobiu.		
Będzin	Strzemieszyce	Niemce	1
	Sosnowiec		2 (1)
Bytom	Zbosławice	Ptakowice	1
	Mikulczyce	Nowy-Dwór	1
Katowice	Wełnowiec		2 (1)
3	5	5	7 (2)
	7. Posocznica karpi.		
Rybnik	Lubomia	Wielikąt	1

Cyfry w nawiasach oznaczają ilość zagród nowoprzybyłych.

Za Wojewodę:
Waśkow Edmund, w/z Naczelnik Wydziału.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

PRZETARG NIEOGRANICZONY.

Wojewódzki Urząd Ziemski Wydział Wodno-Melioracyjny w Katowicach ogłasza przetarg nieograniczony na dostawę 4.000 m³ kamienia do bruku przy regulacji rzeki Czarnej Przemszy w Będzinie.

Przedmiotowa dostawa ma być wykonana zgodnie z „Ogólnymi warunkami budowy“ zatwierdzonymi przez Ministerstwo Robót Publicznych zarządzeniem z dnia 24. 15. 1928 r. L-I-1067 i uzupełnionymi zarządzeniem tegoż Ministerstwa z dnia 23. V. 1929 r. L-I-1576. —

Wojewódzki Urząd Ziemski zastrzega sobie prawo zwiększenia o 25% względnie zmniejszenia o 40% umówionej w wyniku tego przetargu dostawy.

Oferty na całość dostawy objętej niniejszym przetargiem lub jej część należy składać na formularzu, który można otrzymać wraz z bliższymi informacjami w Wydziale Wodno-Melioracyjnym Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego w Katowicach ul Dąbrówki Nr 9, pokój 321, w godzinach od 10 do 15, do skrzynki na oferty tego Wydziału w terminie do dnia 16 grudnia 1946 roku godzina 10.—

Do oferty należy dołączyć pokwitowanie kasy Urzędu Skarbowego w Katowicach stwierdzające, że oferent wpłacił kwotę odpowiadającą 1% sumy ofertowej, a to jako wadium.—

Złożone oferty wiążą oferentów przez okres dwóch tygodni licząc od dnia 16 grudnia 1946 r. godz. 10. Oferent składający wadium a uchylający się następnie o podpisania umowy względnie wycofujący ofertę w sposób sprzeczny z niniejszymi warunkami przetargowymi, traci je na rzecz Skarbu Państwa. Dotyczy to również oferentów zwolnionych od składania wadium, przyczym podstawę do obliczenia należnej wpłaty stanowiłaby przyjęta oferta.

Zmiana względnie cofnięcie oferty dopuszczalne są jedynie w sposób przewidziany dla składania ofert.

Warunki płatności:

a) 10% od zatwierdzonej sumy ofertowej przed rozpoczęciem dostawy za złożeniem odpowiedniego zabezpieczenia (list gwarancyjny państwowej instytucji bankowej, książeczka P.K.O. lub K.K.O. itp.);
b) rachunki częściowo złożone w czasie dostawy będą wypłacane w ciągu 14 dni od przedłożenia rachunku sporządzonego na podstawie protokolarnego przejęcia dostawy przez Urząd Wodno-Melioracyjny w Sosnowcu. Z wypłaconych kwot potrącać się będzie 15% na poczet udzielonej ad a) zaliczki. Rachunki częściowe nie mogą być składane częściej niż co dwa tygodnie:
c) reszta należności zostanie wypłacona po upływie 14 dni od dnia komisyjnego przyjęcia ukończonej dostawy.

Dostawa winna nastąpić w czterech równych ratach miesięcznych, z których pierwsza w miesiąc po podpisaniu umowy.

Warunki techniczne, którym odpowiadać winien kamień są następujące:

Gatunek kamienia: dolomit lub wapień dolomitowy.
Ciężar: 1800—1900 kg)m³.
Nasiąkliwość: 0,5%.

Kształt i wymiary: przynajmniej jedna powierzchnia (lico) odpowiadająca wymaganiom stawianym dla kamienia brukowego; grubość 22—30 cm mierzona od lica.

Odbiór dokonywany będzie w figurach ułożonych przez przedsiębiorcę. Figury muszą być tak ułożone aby w środku figur nie było miejsc pustych. Odbiór kamienia (figur) nastąpi przez zbadanie dowolnie wybranej figury. Wynik badań będzie miarodajny dla wszystkich pozostałych figur kamienia.

Maksymalna dopuszczalna ilość kamienia nie odpowiadająca warunkom wynosić może 5% poszczególnej dostawy.

Kara konwencjonalna za zwłokę w dotrzymaniu zarówno terminów częściowych jakoteż terminu końcowego wynosić będzie 6000 zł dziennie w razie zawarcia umowy na całość dostawy. W razie podziału dostawy kara ta ulegnie stosunkowej obniżce.

Komisyjne otwarcie ofert nastąpi w dniu 16 grudnia 1946 r. o godzinie 10.

Wojewódzkiemu Urzędowi Ziemskiemu przysługuje prawo:

a) wyboru oferenta bez względu na cenę,
b) uznanie, że przetarg nie dał wyniku,
c) podziału dostawy między kilku oferentów.

Za Prezesa Woj. Urzędu Ziemskiego
Naczelnik Wydziału Wodno-Melioracyjnego
w. r. Inż. Z. Żarnecki. 322

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 244. tel. 444 i 452. adm.-pok. 242. tel. 356. *ZA REDAKCJE: Dr Piotr Bałowski.*

PRENUMERATA: Roczna 360,— zł, półroczna 180,— zł, kwartalna 90.— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 10,— zł, druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 5,— zł, najmniejsze ogłoszenie w tym dziale 80,— zł, wraz z egz. dowod. 100,— zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 20,— zł.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1, (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego), Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54
R 23179